

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122012578
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8122012578.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu PhD, L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 07. júna 2023 v trestnej veci obž. A. A. a spol. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného A. A. proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/41/2022 zo dňa 17. októbra 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste vo vzťahu k obž. A. A..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovanému A. A., nar. XX.XX.XXXX v B.,
trvale bytom C. XXX,
okr. D.,

u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 4. 1. 2022, sp. zn. 3T/59/2021, právoplatným dňa 19.1.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/41/2022 zo dňa 17. októbra 2022 bol obžalovaný A. A. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- v presne nezistenom čase od 18.00 hod. dňa 16.07.2021 do 12.00 hod. dňa 17.07.2021 v obci C., okr. D., pri čističke odpadových vôd, po predchádzajúcej vzájomnej dohode vykonali krádež vlámaním a to tak, že spoločne pristúpili k tam odparkovanému riadne uzamknutému pracovnému stroju – buldozéro T - 170.40, výr. č. 33019, žltej farby, kde obv. E. A. pomocou kameňa rozbil okno na ľavých dverách buldozéra, vošiel do kabíny buldozéra, odkiaľ odpojil 2 ks autobaterii zn. Banner Buffalo Bull SHD, výr. č. F. G., 12 V 180 Ah, 1000 A, bielej farby, ktoré cez rozbité okno podal obv. A. A., pričom následne obaja nesúc autobaterie odišli smerom do miesta svojho bydliska, čím takto spôsobili pre vlastníka buldozéra H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, okr. Prešov škodu krádežou autobaterii vo výške 203,50,-Eur a poškodením sklenenej výplne na dverách buldozéra škodu vo výške 90,-Eur, a obžalovaný A. A. sa skutku dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 5T 9/2020 zo dňa 04.06.2020, právoplatným dňa 06.10.2020 bol odsúdený za prečin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za uvedené konania bol obžalovanému A. A. uložený podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne bol podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušený výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 4. 1. 2022, sp. zn. 3T/59/2021, právoplatným dňa 19.1.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal riadny opravný prostriedok obžalovaný, ktoré do rozhodnutia odvolacieho súdu žiadnym spôsobom neodôvodnil.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal opravný prostriedok, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Úvodom krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaný A. A. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.10.2022 po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, t.j., že je vinný zo páchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. por. a po návrhu prokurátora prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsah v akom sa obžalovaný priznal sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku po preskúmaní trestného spisu odvolací súd uvádza, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu výroku o vine.

Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie obžalovaným len čo do výroku o treste, krajský súd nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal len tento napadnutý výrok.

Konanie obžalovaného ku ktorému urobil aj vyhlásenie o vine bolo preto po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, keďže obžalovaný si vlámaním prisvojil cudzie veci uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku tým, že sa ich zmocnil a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený (trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 5T/9/2020 zo dňa 04.06.2020, právoplatným dňa 06.10.2020), čím naplnil ako po objektívnej tak aj po subjektívnej stránke obligatórne náležitosti súdeného prečinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, teda

skutočnosť, že obžalovaný sa priznal a svoje konanie oľutoval. Na druhej strane obžalovanému A. A. priťažuje, že sa dopustili viac trestných činov - § 37 písm. h) Trestného zákona keďže boli splnené podmienky na ukladanie súhrnného trestu. Zároveň mu priťažuje aj skutočnosť, že už bol doposiaľ súdne trestaný, čo okresný súd nemohol nezobrať do úvahy, keďže skutku kladeného mu za vinu v tomto konaní sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia vo veci vednej pod sp.zn. 5T/9/2020.

S uvedeným hodnotením sa ale krajský súd nestotožnil.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zákona, na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Je možné sa stotožniť s poľahčujúcou okolnosťou v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a úprimne oľutovanie trestného činu), tak ako ju ustálil prvostupňový súd a zároveň, že obžalovaný spáchal viac trestných činov - priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zákona.

Obžalovanému sa kládlo za vinu, že si prisvojil cudzie veci tým, že sa ich zmocnil a čin spáchal vlámaním a súčasne tento čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Z uvedeného je teda zrejmé, že odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/9/2020 zo dňa 04.06.2020 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona je zákonným znakom súdeného trestného činu krádeže - § 212 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a preto nie je možné na túto okolnosť prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zákona- bol už za trestný čin odsúdený, pretože v prípade takejto konkurencii je ustanovená zásada podľa ktorej prednosť má použitie určitej okolnosti len ako kvalifikačného znaku základnej skutkovej podstaty pred jej iným použitím. Ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zákona treba vykladať tak, že prikazuje prednostnú kvalifikáciu určitej okolnosti ako zákonného znaku trestného činu. Ak je konkrétna okolnosť okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby, vytvára kvalifikovanú skutkovú podstatu so základnou skutkovou podstatou, ktorá túto okolnosť neobsahuje, napriek tomu, že je aj zákonným znakom uvedeným v inej základnej skutkovej podstate trestného činu, ak kvalifikovaná skutková podstata pokrýva väčší počet zákonných znakov trestného činu. To platí aj vtedy, ak jedno ustanovenie osobitnej časti Trestného zákona obsahuje dve (alebo viac) samostatných základných skutkových podstát trestného činu.

Je síce pravdou, že obžalovaný bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný, ale v prvom prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený (rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/83/2013 zo dňa 17.10.2013), pričom formálnou náležitosťou recidívy je predchádzajúce odsúdenie páchatel'a súdom za trestný čin. Ak o takomto predchádzajúcom odsúdení platí zákonná fikcia, že sa na páchatel'a hľadí akoby nebol odsúdený, alebo predchádzajúce odsúdenie bolo zahladené výrokom súdu, nemôže ísť o recidívu v zmysle § 37 písm. m) Tr. zákona a teda nemožno vyvodzovať voči páchatel'ovi nijaké dôsledky a pri výmere trestu to nemožno hodnotiť ako priťažujúce páchatel'ovi. Druhým odsúdením je práve vyššie uvedený trestný rozkaz Okresného súdu Prešov, sp. zn. 5T/9/2020 zo dňa 04.06.2020, ktorý tvorí zákonný znak súdeného trestného činu v jeho kvalifikovanej podobe. Tretím odsúdením je trestný rozkaz Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/59/2021 zo dňa 04.01.2022 vo vzťahu ku ktorému bol teraz ukladaný súhrnný trest, čo bolo zohľadnené tak, že obžalovanému bolo ako priťažujúca okolnosť pričítané spáchanie viac trestných činov - § 37 písm. h) Tr. zákona.

Odvolací súd po zistení uvedeného pochybenia prvostupňového súdu zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol.

Po opätovnom prehodnotení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností krajský súd ustálil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že sa k spáchaniu trestných činov priznal a úprimne ich oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zákona) a jednu priťažujúcu okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zákona), čím nastala rovnováha týchto okolností.

Trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Individuálna prevencia teda spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odrazenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trest pritom realizuje svoje poslanie - ochranu spoločnosti niekoľkými funkciami ako sú represia, resocializácia páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy. Páchatel je pritom súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktoré trestným činom spáchal, kedy je nevyhnutné celkové posúdenie osobnosti obžalovaného, jeho osobnostného profilu, charakterových a psychických vlastností, veku a podobne, ako i individuálne posúdenie pohnútok a dôvodov, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd následne v rámci všeobecných zásad platných pre ukladanie trestov vyhodnotil všetky okolnosti ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zväzil aj okolnosti na strane obžalovaného, hodnotenia jeho osoby a taktiež aj závažnosť činu. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, na okolnosti spáchania činov, ich početnosť, spôsobený následok, predchádzajúcu ako trestnú tak aj priestupkovú minulosť obžalovaného, ako aj skutočnosť, že na prevýchovu obžalovaného nemali doposiaľ vplyv ani postupne ukladané podmienené a neskôr aj nepodmienené tresty odňatia slobody, ktoré ho neprimäli k tomu, aby začal viesť riadny život a nedopúšťal sa ďalšej trestnej činnosti, má odvolací súd za to, že uložený súhrnný nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, spĺňa všetky kritériá uvedené v Tr. zákone, tak z pohľadu individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Predovšetkým osoba obžalovaného a najmä jeho predchádzajúca trestná minulosť odôvodňuje uloženie takéhoto druhu a výmery trestu. Pri ukladaní trestu páchatela vystupuje do popredia najmä jeho výchovná funkcia, pričom trest má pôsobiť aj na predchádzanie trestnej činnosti a primerane sa ním aj chráni spoločnosť (generálna prevencia). Jeho uložením sa sleduje aj individuálna prevencia. Pri úvahách, aký druh a výmera trestu, ktoré by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia). Podľa názoru odvolacieho súdu na obžalovaného z hľadiska prevýchovy je potrebné pôsobiť uložením trestu odňatia slobody spojeným s jeho výkonom v takom rozsahu, ako ho uložil krajský súd, pričom nevyhnutná prevýchova bude zabezpečená práve len uložením súhrnného nepodmieneného trestu odňatia slobody. V súvislosti s ukladaním súhrnného trestu krajský súd ešte poukazuje aj na ustálenú súdnu prax v zmysle ktorej ak súd neupustí od uloženia súhrnného trestu (§ 44 Tr. zákona) uloží v zmysle § 42 ods. 1. ods. 2 veta druhá Tr. zák. podľa zásad na uloženie úhrnného trestu vyšší súhrnný trest odňatia slobody ako trest uložený skorším rozsudkom a jeho výkon podmienenčne neodloží podľa § 49, § 50 tr. zákona, prípadne podľa § 51, § 52 Tr. zákona (porovnaj prim. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. januára 2013, sp. zn. 2 Tdo 68/2012 –R 49/2014)

Nemožno nechať bez povšimnutia ani to, že obžalovaný sa súdeného konania dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v inej jeho trestnej veci, čo tiež napovedá o jeho snahe viesť riadny život keď ani hroziaca premena trestu ho neodradila od spáchania opätovne prečinu krádeže.

Krajský súd zároveň rozhodol o spôsobe výkonu uloženého trestu u obž. A. A., ktorého zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia vzhľadom na to, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Avšak z vyššie uvedených dôvodov krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako čiastočne dôvodné a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednomyseľný

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.